

Bart GIEDTS

Godsdienstleerkracht en auteur

Mogen katholieken een bikini dragen? Hoeveel verdient de paus? En waar was Jozef eigenlijk toen Jezus stierf? Als leerkracht katholieke godsdienst aan het Antwerpse Sint-Norbertusinstituut krijgt Bart GIEDTS (30) van zijn leerlingen allerhande vragen. De antwoorden verzamelt hij op een blog en nu ook in een boek. „Paus Benedictus riep op om te getuigen. Ik doe het op deze manier.”

‘Een christen zou altijd positief in het leven moeten staan’

Jozefien VAN HUFFEL

Het is vakantie wanneer we Bart GIEDTS spreken. Zonen Mats (3,5) en Ward (1,5) zijn thuis en proberen vrolijk zijn aandacht af te leiden van het interview. Papa vraagt de oudste dan maar of hij zijn pausmobiel wil tonen, een gadget gekoppeld aan de tekenfilm *Cars*. „Die neemt hij mee naar de eucharistieviering. Mijn vrouw bestelde hem voor mijn verjaardag”, zegt hij. „Humor is noodzakelijk, voor gelovigen én godsdienstleerkrachten.”

– *U blogt als ‘meneer godsdienst’. Wanneer ontdekte u dat het vak u lag?*

Ik herinner me dat ik als puber een tijdlang priester wilde worden. In die periode ben je echter met zoveel bezig, dat je zo’n plan snel weer vergeet. Aan het einde van het middelbaar vond ik het moeilijk om te beslissen welke richting ik uit wilde. Ik koos uiteindelijk voor het regentaat en ontdekte snel dat ik me van mijn drie vakken het best voelde bij godsdienst. De opleiding vond ik bij momenten zwak, maar ik begon steeds meer te lezen en ontwikkelde zo mijn belangstelling voor het geloof. Eenmaal afgestudeerd, kon ik beginnen in mijn eigen oude school.

– *Uw broer blogt dan weer over wiskunde. Is het een familietrekje?*

Als we ergens in geïnteresseerd zijn, bijten we ons er inderdaad in vast. Stel dat we een televisieserie goed vinden, dan volgen we die met de tablet op de schoot om desgewenst iets op te zoeken. Ik begrijp

„Achter elk moeilijk standpunt van de Kerk moet je de waardevolle grondhouding zien”

het dan ook volkomen dat mijn leerlingen met allerhande vragen zitten. Ze hebben geen tante nonneke of nonkel pater meer. De godsdienstleerkracht staat voor hen het dichtst bij de Kerk. Ik antwoord altijd, want dan kan hun belangstelling groeien. Soms komen ze uiteindelijk terecht bij echt theologische vragen en leiden ze mij naar onderwerpen waar ik anders nooit aan zou

Bart Giedts: „Leerlingen hebben vandaag geen nonkel pater of tante nonneke meer.” © Frank Bahn Müller

denken. Waarom verschijnt Maria bijvoorbeeld vaker dan Jezus? De ene keer kan ik meteen volledig antwoorden, af en toe moet ik mezelf verder verdiepen.

– *Moet u zich ook soms verdedigen?*

Leerlingen lezen en horen uiteraard ook over pedofilie in de Kerk, of ze zijn andersgelovig en willen van mij horen wat nu het ware geloof is. Ik vind het boeiend om in de verdediging te staan en ik denk dat die gesprekken ook gelovige leerlingen sterker kunnen maken.

De vraag naar het priestercelebaat krijg ik wellicht het vaakst, zowel van leerlingen als van collega’s. De Kerk voert echter geen regels in om gelovigen of religieuzen te pesten of om fundamentalistisch te zijn. Achter elk moeilijk standpunt zit een waardevolle, positieve grondhouding.

Als ik het zelf niet eens zou zijn met een kerkelijk standpunt, dan zou ik dat in de klas voor mezelf houden. De Kerk krijgt kritiek uit alle hoeken, voldoende om jongeren kritisch te maken. In Vlaanderen lijken zelfs gelovigen vaker commentaar te hebben dan dat ze zich positief tonen. Na-

tuurlijk is er niets verkeerd met een eigen mening, maar het is belangrijk dat we ook onze vreugde uitstralen. „U lacht altijd”, merken de leerlingen wel eens. „Ik mag dan ook de Blijde Boodschap verkondigen”, antwoord ik dan. Een christen zou altijd positief in het leven moeten staan, want er is altijd de hoop.

– *U verwijst naar een oproep van Benedictus XVI om te getuigen. Maakte die iets in u wakker?*

Mijn wens om te getuigen groeide langzaam. Ik ben al een tijd fan van de Nederlandse mediapriester Roderick Vonhögen. Hij maakt onder meer podcasts en hij is eigenlijk net als ik een *nerd*, iemand die gek is op computerspelletjes en op televisieseries zoals *The Simpsons*. Vonhögen is erg goed in positief communiceren. Zelfs op aanvallen antwoordt hij met liefde.

Ik merk ook dat er nood is aan mensen die getuigen en informatie geven over het geloof. De oproep van de paus trok me over de streep. Ik moest toch iets doen en begon daarom met mijn blog met leerlingenvragen. Nu het boek er is, kwam ik ook op de

radio aan het woord en merkte ik dat heel veel mensen met vragen zitten.

Ook op Twitter en op Facebook kom ik voor mijn standpunten uit. Op die manier week je reacties los en krijg je vaker de kans om over het geloof te vertellen. Natuurlijk heb ik het moeten leren om zo open te durven zijn. Mijn assertieve leerlingen hielpen me daar ongetwijfeld bij.

– *Krijgt u ook van uw zonen al vragen over het geloof?*

We lezen hen Bijbelverhalen voor en we bidden ook al een tijd samen. Mats kent sinds een maand het Onzevader. Dat vind ik belangrijk. Daarnaast heeft hij een prent van Christus op zijn kamer. Sinds enige tijd is hij gefascineerd door Judas. Waarom heeft die een zak bij zich? Waar komen de centen vandaan? Hij onderzoekt het geloof uiteraard op een andere manier dan mijn leerlingen, maar het is fijn om met hem op ontdekkingsstocht te gaan, op zijn tempo.

Bart Giedts, *Waarom doet meneer pastoor de afwas tijdens de mis?*, Davidsfonds, Leuven, 2014, 128 blz., 14,95 euro.